

Mot.
1989/90
Sk382–391

Motion till riksdagen

1989/90:Sk382

av Carl G Nilsson och Ingvar Eriksson

(båda m)

Distriktsveterinärernas utnyttjande av egen bil i tjänsten

Riksdagen har i december 1989 beslutat att ersättning överstigande 12 kronor per mil för utnyttjande av egen bil i tjänsten skall beskattas. Utredningen angående reformerad inkomstbeskattning, RINK, har gjort beräkningar och funnit att den tidigare skattefria ersättningen på 20 kronor per mil gav överkompensation.

RINK:s utgångspunkter har bl.a. varit:

- ca 1 500 mils privat körning
- ca 1 000 mil i tjänsten
- bilen värd 100 000 kronor

Ingen av dessa utgångspunkter stämmer överens med distriktsveterinärernas och deras vikariers utnyttjande av egen bil i tjänsten.

Distriktsveterinärerna, ca 370 stycken fast anställda och ca 100 deltidsvikarier, är statligt anställda med lantbruksstyrelsen som arbetsgivare. De uppbär sin inkomst i form av fast lön från staten och av arvodesintäkter från djurägare. Deras verksamhet är så gott som uteslutande av ambulanskaraktär på landsbygden. De utövar alltså sin praktik från bilen vilken därför måste rymma en omfattande instrumentutrustning, mediciner och andra hjälpmedel för att utföra djursjukvården. Den bil distriktsveterinären utnyttjar är av tradition veterinärens egen. Denne uppbär ersättning för sina tjänsteresor enligt en särskild regeringsförordning (1978:679), senast ändrad genom SFS 1989:700, med 17 kronor per mil oavsett körsträcka per år. De flesta distriktsveterinärer kör 3000–4000 mil per år. De är undantagna arbetstidslagstiftningen vad gäller såväl arbetstid som bilkörning. Bilersättningen betalas av de enskilda djurägarna i samband med sjukbesöken. Staten som huvudman har inget avtal med distriktsveterinärerna om bilutnyttjande. De är således inte skyldiga att utnyttja egen bil. Den bil veterinärerna nyttjar i sin tjänst är, som framgår ovan, utrustad och inredd för ändamålet på sådant sätt att den knappast kan användas för privat bruk i familjen. Arbetsuppgiftens karaktär kräver en bil av större format och av hög kvalitet. Utryckning skall kunna ske i alla väder och alla väglag. Bilarna måste vara välutrustade, men de slits ändå hårt.

I och med de nya reglerna för bilersättning kan inte distriktsveterinärerna använda egen bil i tjänsten utan att direkt förlora avsevärda belopp. De utnyttjar, enligt tillåtelse av arbetsgivaren, nu i stället taxi i stor utsträckning.

Detta innebär en mångdubbling av kostnaderna vilket till största delen drabbar staten. Beräkningar ger vid handen att om alla veterinärer övergår till att använda taxi skulle det ge en merkostnad för staten på ca 40 milj. kr. Men det drabbar också djurägaren som betalar veterinärernas resekostnad upp till 3 mil.

En kraftig höjning av bilersättningen till distriktsveterinärerna skulle också innebära avsevärda fördyringar för både djurägare och staten. En sådan kompensation motverkar dessutom skattereformens syften.

En återgång till bestämmelserna som gällde fram till den 31 december 1989 skulle lösa detta allvarliga problem.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att ersättning till distriktsveterinär för utnyttjande av egen bil i tjänst enligt förordningen 1978:679 inte skall tas upp till beskattning.

Stockholm den 23 januari 1990

Carl G Nilsson (m)

Ingvar Eriksson (m)

Mot. 1989/90
Sk382